МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали
Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 12 від 25.10.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. "Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)", 30 листопада 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції "Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)" з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2017
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2017

Алієва-Барановська В. М., Катречко К. С.
Шляхи удосконалення імпортної діяльності суб'єктів господарювання України ... 237

Амбросенко О. П.
Оцінка впливу землекористування на екологічну стабільність агроландшафтів України ... 240

Берестецька Л. М.
Використання нових інформаційних технологій в бізнес-освіті ... 243

Бігдаш В. Д.
Джерела та чинники управління ризиками медичної реформи ... 246

Братусь Г. А., Бабій К. І.
Методологія оцінки ефективності управління бізнесом на ДП ТА "КИЙ АВІА" ... 248

Братусь Г. А.
Застосування міжнародного досвіду у діяльності ринку цінних паперів України ... 251

Головач Н. В.
Реалізація інноваційних підходів до підготовки кадрів в Україні ... 254

Згалат-Лозинська Л. О.
Підходи до удосконалення оплати праці працівників будівельних підприємств ... 257

Дмитренко Т. Л.
Теоретико-методологічні засади управління ризиком в сфері фінансового моніторингу 260

Дорошенко Л. С.
Лізинг як сучасний вид послуг при підборі персоналу ... 263

Дорошенко Л. С., Лапицька Н. І.
Роль аудиту в удосконаленні управління персоналом ... 266

Калина А. В.
Пропозиції щодо регулювання за планового рівня людського розвитку ... 269

Карбовська Л. А., Прокопенко Н. І.
Необхідність та можливість активізації інноваційної діяльності вітчизняних поліграфічних підприємств ... 271

Кобржицький В. В.
Особливості інвестиційної діяльності в туристичному та готельному бізнесі ... 275

Козлова А. І.
Іноземні інвестиції в промисловість України ... 278

Колпаков В. М.
Проблеми методологічного забезпечення модернізації України ... 281

Корінчевська І. А.
Сучасні інноваційні тенденції управління приватним закладом охорони здоров'я в Україні ... 285

Кузнецова А. І.
Підвищення кваліфікації облікових працівників як фактор їх фізичної та психічної адаптації до викликів сучасної глобалізованої економіки та кризових впливів ... 288

Новальська Н. І.
Підготовка фахівців-управлінців для галузі охорони здоров'я в Україні ... 291

Ольшанська О. П., Мороз-Ольшанська Н. В.
Культура як соціально-практичний засіб в процесі модернізації України ... 294

Л. А. КАРБОВСЬКА
канд. екон. наук, доц., ННІМЕФ МАУП

Н. І. ПРОКОПЕНКО
магістр, ННІМЕФ МАУП

НЕОБХІДНІСТЬ ТА МОЖЛИВІСТЬ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПОЛІГРАФІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Інноваційність є визначальною характеристикою сучасних науково-технічних, виробничих, соціально-економічних та усіх суспільних процесів [2, с. 5]. Формування інноваційної політики сприяє отриманню підприємством довгострокових конкурентних переваг, як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. Для підвищення ефективності управління інноваційною діяльністю поліграфічних підприємств та впровадження інновацій необхідний механізм формування інноваційної політики. Він спрямований на забезпечення активізації інноваційної діяльності, узгодження елементів та процесів на всіх етапах її формування, при цьому головним фактором інноваційного виробництва є людський капітал з його інтелектуальною активністю, творчою, креативною природою.

На формування маркетингової інноваційної політики підприємства здійснює вплив стан державної інноваційної політики та цільові орієнтири держави у цій сфері. Стратегічною метою розвитку економіки України є перехід економічної системи на інноваційний шлях розвитку. У Національній доповіді "Інноваційна Україна 2020" обґрунтовано такі стратегічні напрями інноваційного розвитку України, як:

- перехід на рейки економічного оздоровлення за рахунок інноваційного потенціалу, в якому ключову роль, як і в процесі забезпечення активізації діяльності бізнесу, відіграє формування своєрідного інституційного середовища, що має назву "національні інноваційні системи";
- інтеграція науки і освіти з промисловістю на основі спеціалізації, коли наукові дослідження проводяться в НДІ та у ВНЗ, а проектні — у компаніях-виробниках техніки;
- створення інституційних можливостей для виходу на зарубіжні ринки виробників з продукцією високого ступеня переробки, оскільки саме вона є результатом реалізації інноваційного шляху розвитку, особливо для малого і середнього бізнесу;
- збільшення видатків на фінансування науки на рівні 2,5–2,7 % ВВП і закріплення цієї норми відповідним законом, тощо [2, с. 23–34].

У таблиці 1 наведено основні фактори, що стримують розвиток інноваційної діяльності підприємств: великі витрати на нововведення (55,9 %), недостатня фінансова підтримка держави (56,6 %), високий економічний ризик (38,9 %), тривалий термін окупності нововведень (34,6 %). Крім того, розвиток інноваційної діяльності стримували недосконаліть законодавчої бази (37,7 %), відсутність попиту на продукцію (16 %) та кваліфікованого персоналу (17,2 %) [3].

Таблиця 1

Фактори, що перешкоджають реалізації інновацій на вітчизняних підприємствах за 2010-2015 рр.

Фактор	Частка підприємств, %
Нестача власних коштів	83,0
Недостатня фінансова підтримка держави	56,6
Великі витрати на нововведення	55,9
Високий економічний ризик	38,9
Недосконалість законодавчої бази	37,7
Тривалий термін окупності нововведень	34,6
Відсутність коштів у замовників	31,7
Нестача інформації про нові технології	19,5
Відсутність можливостей для кооперації з іншими підприємствами та науковими організаціями	18,5
Нестача інформації про ринки збуту	18,3
Відсутність кваліфікованого персоналу	17,2
Відсутність попиту на продукцію	16,0
Несприйнятливість підприємства до нововведень	14,5

Джерело [3]

Для аналізу інноваційної діяльності важливо визначити джерела фінансування, залучені на інноваційні цілі підприємств України. Аналізуючи динаміку вкладень у інновації слід відмітити, що у 2010–2015 рр. простежуються перепади, коли витрати досягли найвищого показника — 14333,9 млн грн у 2012 році до 7695 млн грн — у 2015 р. (табл. 2). Так, у 2016 р. обсяг фінансування інноваційної діяльності різко збільшується до 13813,7 млн грн, однак, якщо взяти цей показник з розрахунку на одне підприємство, то суми є не адекватними потребам. Ще одна негативна тенденція стосується структури джерел. Представлені дані свідчать, що основним джерелом фінансування інноваційної діяльності підприємств є власні кошти. Так, за 2016 рік їх частка склала 97,2 % від загальної суми витрат, державні кошти складають лише 0,4 % від загальної суми, 0,42 % — кошти інвесторів, і майже 2 % — інші джерела фінансування. З цього випливає, що держава відіграє найменшу роль в підтримці інноваційної діяльності підприємств України, і це є основною причиною їх низької інноваційної активності.

Серед основних проблем, які стримують інноваційну діяльність на поліграфічних підприємствах України, є такі, як: відсутність державної підтримки, потреба у безперервному вдосконаленні нових технологій, зношеність обладнання та застаріла матеріально технічна база, дефіцит фінансових ресурсів, недосконалість і недостатність інформаційного забезпечення інноваційної діяльності підприємств та відсутність чіткої методології формування облікової інформації.

Дефіцит фінансування інновацій у видавничо-поліграфічній галузі призводить до морального і фізичного спрацювання основних засобів, до зниження рівня конкурентспроможності як окремих підприємств, так і сфери діяльності в цілому. Згідно з даними Державної служби статистики [3], рівень фізичного зносу основних засобів у поліграфії впродовж 2013–2015 років становив, відповідно, 61 %, 90 % та 96 %; у видавничій діяльності — 49 %, 52 %, 56 %, темп зростання обсягу інноваційної діяльності у поліграфічній діяльності, відповідно у 2013–2015 роках — 77 %, 131 %,

44 %. Частка собівартості (витрат) реалізованої інноваційної продукції у собівартості реалізованої продукції підприємств поліграфічної діяльності у 2013–2015 році не перевищувала 3 %, а саме, 2,09 % у 2013 році, 2,08 % у 2014 році та 2,93 % у 2015 році, що недостатньо для прогресивного розвитку сфери діяльності.

Таблиця 2

Джерела фінансування інноваційної діяльності України за 2012–2016 рр.

Роки	Загальна сума витрат, млн грн	У тому числі за рахунок коштів, млн грн.							
		власних	частка, %	державного бюджету	частка, %	Іноземних інвесторів	частка, %	Інші джерела	частка, %
2010	5045,5	4775,2	59,35	87,0	1,08	2411,4	29,97	771,9	9,59
2011	14333,9	7585,6	52,92	149,2	1,04	56,9	0,40	6542,2	45,64
2012	11480,6	7335,9	63,90	224,3	1,95	994,8	8,67	2925,6	25,48
2013	9562,6	6973,4	72,92	24,7	0,26	1253,2	13,11	1311,3	13,71
2014	7695,9	6540,3	84,98	344,1	4,47	138,7	1,80	672,8	8,74
2015	13813,7	13427	97,20	55,1	0,40	58,6	0,42	273,0	1,98

Внаслідок того, що держава не надає достатньої кількості грантів на розвиток видавничої галузі, видавництва у більшій мірі орієнтуються на закордонні гранти, а також форму партнерського фінансування. Так, програма Європейського Союзу "Креативна Європа" на період 2014–2020 років на конкурсній основі співфінансує перекладання однією з мов ЄС та видання художніх творів, а також просування книг, переклад яких уже здійснений.

До джерел фінансування інноваційної діяльності належить співфінансування, що набуває поширення завдяки розвитку Інтернету. Збір коштів відбувається, як правило, на спеціальних майданчиках в Інтернеті, так званих краудфандингових платформах (https://biggggidea.com/, http://komubook.com.ua/projects та інші). Перевага цього джерела фінансування полягає в тому, що кошти надаються на безповоротній основі або за помірну компенсацію у вигляді сувенірів чи продукції, для випуску якої організовано збір коштів, крім того існує ймовірність залучити інвестора, який буде зацікавлений у розвитку проекту та забезпечить його подальше фінансування.

Пошук інвесторів може відбуватися і через соціальні мережі. Зокрема, нині однією з актуальних проблем є недостатній рівень підготовки багатьох клієнтів для користування он-лайн конструкторами замовлень, відтак, вони потребують допомоги професійних дизайнерів. Отже, виникає необхідність інтеграції дизайнерів у процес он-лайн прийому замовлень, а з часом і розробка програм (Machine Learning), які здійснюватимуть адаптацію макету з урахуванням запитів замовників і умов виробництва.

Для вирішення зазначених проблем необхідно, перш за все, створити привабливий інвестиційний клімат і запровадити дієві механізми та стимули для підвищення зацікавленості у впровадженні нововведень саме на рівні підприємства.

Джерела

1. Про інноваційну діяльність. Верховна Рада України; Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV, поточна редакція — Редакція від 05.12.2012, підстава 5460-17 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/40-15

2. Інноваційна Україна 2020: національна доповідь / за заг. ред. В. М. Гейця та ін. ; НАН України. — К., 2015. — 336 с.
3. Наукова та інноваційна діяльність України. Статистичний збірник Державна служба статистики України Київ. 2015 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/Arhiv_u/16/Arch_nay_zb.htm
4. Сухорукова О. А. Інноваційна діяльність видавничо-поліграфічної галузі [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://confcontact.com/2014_04_25_ekonomika_i_menedgment/tom6/63_Suhorukova.htm